

1 SCENA. INTERJERAS. TRAUKINIO VAGONAS – DIENA

Mirga šviesa, tyloje sėdi VYRAI ir MOTERYS. KAMERA lėtai SLENKA ir sustoja ties stovinčiu VYRU, įsikibusiu į rankeną ir švelniai linguojančiu į taktą su traukinio judesiais. Nematome jo veido, bet kiek pakreipta SKRYBĖLĖ atrodo iš kažkur pažįstama.

2 SCENA. EKSTERJERAS. STOTIS – PO KELIŲ AKIMIRKŲ – DIENA

Traukinys staigiai sustoja. Atsidaro durys. Iš vagono plūsta vyrai ir moterys, su jais ir vyras su skrybėle.

3 SCENA. EKSTERJERAS. PIKADILIO AIKŠTĖ – PO KELIŲ
AKIMIRKŲ – DIENA

Vyras su skrybėle išnyra į šviesą ir atsiskiria nuo kitų keleivių. Trumpai apsidairo ir eina toliau.

4 SCENA. INTERJERAS. KAVINĖ – DIENA

Daug žmonių. Triukšminga. Į kadrą įžengia PADAVĖJA TRUMPAI KIRPTAIS TAMSIAIS PLAUKAIS, keliaujame kartu su ja, ji gracingai sklendžia iki staliuko kavinės gale ir pastato puodelį karšto gėrimo priešais vyrą su skrybėle – DUMBLDORĄ.

(viršuje) ALBO DUMBLDORO KOSTIUMO ESKIZAS
(kitame puslapyje) PRELIMINARI ALBO DUMBLDORO BYLOS ILIISTRACIJA,
PALIKTA VIETOS JUDANČIAI NUOTRAUKAI

FANTASTINIAI GYVŪNAI

DUMBLDORAS

Ačiū.

PADAVĖJA

Ar norėtumėte dar ko nors?

DUMBLDORAS

Ne. Dar ne – laukiu.

(susiraukia)

Kai ko laukiu.

Padavėja linkteli ir apsisuka. Dumbladoras stebi, kaip ji nutolsta, įsimerkęs į arbatą gabalėlį cukraus išmaišo, atlošia galvą ir užsimerkia. Ilgą laiką kamera LIEKA ties jo besiilsinčiu veidu, tada . . . ant jo užkrinta ŠVIESA.

Dumbladoras atsimerkia ir nužvelgia prie staliuko stovintį vyrą – GRINDELVALDĄ.

GRINDELVALDAS

Ar čia viena iš tavo įprastų landynių?

DUMBLDORAS

Neturiu įprastų landynių.

Akimirką Grindelvaldas žvelgia į Dumbladorą, galiausiai įsitaiso priešais.

DUMBLDORO PASLAPTYS

GRINDELVALDAS

Parodyk.

Dumbladoras įsispoks į jį, lėtai ištiesia ranką ir parodo KRAUJO PAŽADĄ. Dumbladoras laiko rankoje grandinėle, ši lėtai slenka jam tarp pirštų, tarsi būtų gyva.

GRINDELVALDAS (TĘSIA)

Kartais atrodo, kad vis dar jaučiu jį aplink kaklą, tiek daug metų nešiojau. Ar tave jis irgi smaugia?

DUMBLDORAS

Galime vienas kitą nuo jo išlaisvinti.

Grindelvaldas nekreipia į šiuos žodžius dėmesio ir apsidairo po kavinę.

GRINDELVALDAS

O tie mūsų draugeliai žiobarai mėgsta plepėti. Nors viena turiu pripažinti – jie moka paruošti gerą puodelį arbatos.

DUMBLDORAS

Tai, ką darai, yra beprotybė . . .

GRINDELVALDAS

Ketinome tai padaryti kartu.

FANTASTINIAI GYVŪNAI

DUMBLDORAS

Buvau jaunas. Buvau . . .

GRINDELVALDAS

. . . pasišventęs. Man. Mums.

DUMBLDORAS

Ne. Sutikau su viskuo, nes . . .

GRINDELVALDAS

Nes?

DUMBLDORAS

Nes buvau tave įsimylėjęs.

Jie įsižiūri vienas kitam į akis, tada Dumbldoras vėl nusuka žvilgsnį.

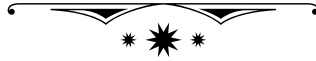
GRINDELVALDAS

Taip. Bet ne todėl su viskuo sutikai. Tu sakei, kad galime pakeisti pasaulį, kad tai mūsų prigimtinei teisė.

Grindelvaldas atsilošia, prisimerkia. ĮKVEPIA.

DUMBLDORO PASLAPTYS

GRINDELVALDAS

Užuodi? Tą smarvę? Ar tikrai ketini atsukti
nugarą savo padermei dėl šių gyvulių?

Dumblodoro akys sutinka nuožmų Grindelvaldo žvilgsnį.

GRINDELVALDAS (TĘSIA)

Su tavimi ar be tavęs supleškinsiu jų pasaulį
iki pelenu, Albai. Negali manęs sustabdyti.
Skanios arbatos.

*Grindelvaldui išeinant pasigirsta ŠVELNUS DUNDĖJIMAS.
Dumblodoras pažvelgia į arbatos puodelį, mato, kaip jis nežymiai
DREBA ant kieto stalo paviršiaus. Jis įsispokso į banguojančią
arbatą pamiršdamas viską aplinkui.*

*Aplinkui kyla liepsnos, kurį laiką stebime tą vaizdą, kol atsidu-
riame . . .*

5 SCENA. INTERJERAS. DUMBLDORO KABINETAS –
HOGVARTSAS – RYTAS

*Dumblodoras užsimerkęs stovi prie lango. Kol kamera lėtai susi-
koncentruoja ties jo veidu, jis atsimerkia ir grįžtame į dabartį.*

Jis laiko kraujo pažadą, aplink riešą susiraičiusi jo grandinė.

PAAUGLYSTĖJE Dumbldoras ir Grindelvaldas sukūrė planą perimti magiškojo pasaulio ir pasaulio už jo ribų kontrolę – tai planas, kurį Grindelvaldas dabar siekia įgyvendinti. Tačiau Dumbldoras pasikeitė. Jis suvokia padarytas klaidas ir iš visų jėgų stengiasi jas ištaisyti. Manau, kad tai labai reikšminga: visi per gyvenimą klydome, ir nesvarbu, kas tokie esame, turime tas klaidas pripažinti, iš jų pasimokyti ir judėti toliau.

DAVID HEYMAN

(prodiuseris)

DUMBLDORO PASLAPTYS

6 SCENA. EKSTERJERAS. EŽERAS – TIANDZI KALNAI – TUO PAT
METU – NAKTIS

*Driekiasi gražus beribis kraštovaizdis. Po žemai danguje kaban-
čiu mėnuliu KALNO – Angelo Akies – šešėlyje iš vandens grės-
mingai išnyra kalkakmenio stulpai.*

NJUTAS iriasi ežeru.

7 SCENA. EKSTERJERAS. TIANDZI KALNAI – PO KELIŲ
AKIMIRKŲ – NAKTIS

*Į krantą atsargiai nusileidžia kojos, palikdamos užnugaryje liū-
liuojančią valtį, – tai NJUTAS MIGLAPŪTYS.*

*Jam kylant į viršų per bambukų mišką, už nugaros lieka ežerai
ir intakai.*

*Tolumoje pasigirsta smalsumą žadinantis gyvūno riksmas. Nju-
tas akimirką įsiklauso. Ant jo peties įsitaisęs PRIELIPA irgi su-
klūsta.*

NJUTAS

(šnabžda)

Ji pasiruošusi.

NJUTO MIGLAPŪČIO KOSTIUMŲ ESKIZAI

PAGALIAU išvystame Njutą ten, kur jis atsiskleidžia geriausiai ir jaučiasi laimingiausias: laukinėje gamtoje, ieškantį įvairiausių būtybių. Šį kartą tai labai graži ir neįtikėtina būtybė vardu Čilinė, magijos pasaulyje turinti mitinį statusą. Njutas mane visada žavėjo dėl tos neįprastos fizinės išraiškos ir nežymaus socialinio nerangumo, sumišusių su vikrumu ir gabumais gamtoje. Todėl pirmą kartą skaitant scenarijų kilo malonus jaudulys – ta akimirka filmo pradžioje primena Indianą Džounsą, Njutas čia jaučiasi labiausiai savimi.

EDDIE REDMAYNE
(*Njutas Miglapūtys*)

FANTASTINIAI GYVŪNAI

8 SCENA. EKSTERJERAS. DAUBA – TIANDZI KALNAI – PO KELIŲ
AKIMIRKŲ – NAKTIS

Njutas sparčiai, bet atsargiai artėja prie didžiulės katedrą primenančios uolos angos. Jam žengiant artyn viduje krusteli pusiau šešėlyje pasislėpusi būtybė.

9 SCENA. EKSTERJERAS. DAUBA – TIANDZI KALNAI – PO KELIŲ
AKIMIRKŲ – NAKTIS

Njutas atsargiai ištiesia ranką ketindamas paglostyti gyvūno nugarą, o šis lėtai apsiverčia ir išvystame ČILINĘ: pusiau slibinę, pusiau kumelę, galingą, tačiau ir mielą. Ji tankiai kvėpuoja, oda nusėta dėmėmis ir pulsuoja, ją aplipę vabzdžiai, džiunglių dailės ir dulkės.

Ji dar kartą sudejuoja.

Žemę po ją užlieja AUKSINĖ ŠVIESA. Njutas pakerėtas nusišypsuoja. Lėtai iš po motinos išslysta JAUNIKLĖ ČILINĖ, maža ir trapi, akys aklai mirkčioja. Ji smalsiai APSIUOSTO, tyliai UŽBLIAUNA, jos mažytis kūnelis pulsuoja AUKSINE ŠVIESA, trumpai apšviečia į ją spoksančių Njuto ir Prielipos veidus.

Njutas per žingsnį atsitraukia ir stebi, kaip motina Čilinė liežuviu švariai nuprausia savo jauniklę, kol ši dreba ir nerangiai trykčioja.

JAUNIKLĒS ČILINĒS ESKIZAS

